

Solidaritet i 100 år

I ét århundrede har klubberne hos Siemens og Kemp & Lauritzen styrket sammenholdet blandt elektrikerne og været deres nødvendige bindeled til firma og fagforening

AF ERIK KRISTENSEN

Fælles for Klub 37 Siemens og Klub Kemp & Lauritzen er, at de begge blev stiftet i 1904, og derfor kan fejre deres 100-års-jubilæum i år – samtidig med Dansk El-Forbund.

Fælles er også, at de i 100 år har været det solidariske samlingspunkt for medlemmerne – både når det drejede sig om sociale aktiviteter og faglige anliggender.

Men meget har ændret sig i løbet af de 100 år. Derom er de to klubformænd enige.

“Som gruppe har vi elektrikere altid søgt indflydelse og fået indflydelse. I begyndelsen handlede de faglige sager meget om løn. Forholdet til virksomheden var meget præget af konflikter. Det var os over for dem,” siger Flemming Henriksen, der er tillidsmand hos Siemens og formand for Klub 37’s 150 medlemmer.

Han fortæller, at klubbens værste konflikt var i 1935, da firmaet fyrede en tillidsmand. Sammenholdet i klubben var stærkt, og firmaet måtte trække fyringen.

“I dag har klubben et formaliseret samarbejde med virksomheden. Vi har indflydelse helt op i ledelsen af virksomheden. Vi fører stadig sager – men det er principielle sager, der ikke skyldes samarbejdsproblemer.”

Fra konflikt til samarbejde

Da Ole Havmand blev valgt til tillidsmand i 1998, var det med et ønske om være fremadrettet.

“Det duer ikke med mange konflikter,” siger Ole Havmand, tillidsmand hos Kemp & Lauritzen og formand for klubbens 200 medlemmer.

“Men jeg må erkende, at der er mange problemer. Selvom samarbejdet i dag er meget udbygget, så skal der to parter til at få det til at fungere. Men der har alligevel været en positiv udvikling. Min forgænger henvendte sig konsekvent kun til ledelsen på skrift, og jeg oplevede også i begyndelsen, at direktøren så på uret, når han mente, at vi var færdige med at tale sammen, for det kostede jo penge at have mig siddende. Men nu går jeg bare forbi, og så får vi en snak om tingene.”

De to klubformænd er enige om, at klubberne blev dannede ud fra et sammenhold, som allerede var på arbejdspladserne. De mener, det var fagforeningen, som skubbede på for at få klubberne stiftede.

“Fagforeningen har været drivkraften. Man vil le organisere så mange klubber som muligt især på de store arbejdspladser for at styrke det faglige arbejde,” fortæller Flemming Henriksen.

Begge klubber har tidligt deltaget aktivt i fagforeningsarbejdet. Således var de med i det københavnske tillidsmandsarbejde, der i 1910-15 kun omfattede en halv snes tillidsmænd. Senere har klubberne været storleverandører af folk til tillidsposter i både forbund og Københavnsafdeling.

Ole Havmand og Flemming Henriksen er overbeviste om, at klubberne gennem tiderne har haft afgørende betydning for, at elektrikerne i de to virksomheder har været – og er – organiserede.

“Forholdene skal være i orden,” konstaterer Flemming Henriksen.

“Lidt hjælper det vel også på forståelsen, at klubbens løn aftaler kun gælder for medlemmerne,” indskyder Ole Havmand.

Sammenhold og solidaritet har altid kendetegnet de to klubber. Her er det medlemmer på skovtur. Øverst Klub Kemp & Lauritzen og Klub 37 på de to nederste billeder.

Uden for porten

Fremmødet til klubmøderne har ændret sig meget.

“I gamle dage fik medlemmerne bøde for ikke at komme til klubmøderne. Det blev afskaffet i 1968 hos os. I dag kommer der ikke så mange til klubmøderne som i gamle dage, men jeg synes, vi har de forskellige områder godt repræsenterede,” siger Flemming Henriksen.

“Og man skal ikke tro, at et lavt fremmøde er udtryk for ringe opbakning til klubben. Vi havde en konflikt til 2003 – dér var fremmødet lige pludselig stort. Det viser, at sammenholdet i klubben er stærkt. Jeg er overbevist om, at hvis firmaet fx uberettiget fyrede en kollega, så ville alle stå der! Det største problem er, at vi ikke får diskussionerne med kollegerne på møderne, når folk ikke kommer.”

“Vi plejer at sige, at vi har haft de bedste klubmøder, når vi har stået uden for firmaet, fordi der var konflikt. Så var der godt fremmøde, gode diskussioner og stort sammenhold,” konstaterer Ole Havmand.

Solidaritet uden tvang

Når man ser de to klubbers historiske fotografier, så er der mange fra velbesøgte skovture og klubfester. Der er stadig sociale klubaktiviteter som fx nu, hvor 100-års-jubilæerne skal fejres på behørig vis. Men ellers er der blevet længere mellem de sociale sammenkomster. Således har klubberne ikke længere årlige skovture.

“Jeg kan godt savne den sociale dimension, men man må bare konstatere, at der ikke er den samme interesse for det som tidligere,” siger Flemming Henriksen.

“I dag sidder folk heller ikke og får en kop øl efter fyraften. Det er ud i bilen og af sted på motorvejen. Men sådan er det, og klubben fungerer godt alligevel.”

“Når jeg læser tilbage, så har klubben haft utrolig travlt med at lave bødesystemer for at tvinge folk til fremmøde, og det var måske nødvendigt dengang for sammenholdets skyld,” siger Ole Havmand.

“Men i dag synes jeg egentlig ikke, det er så afgørende. Det, der betyder noget, er, at vi ved, kollegerne står der, den dag vi kalder – og det ved vi, at de gør!”

